

AJUDANT A VIURE

Testimonis de Jesús

La paraula «testimoni» s'utilitza sobretot en l'àmbit jurídic i fa referència a aquell que ha presenciat el fet i ho «declara», ho explica als qui no ho han vist. No es duu com a testimoni a un judici a algú a qui «li han explicat» què ha passat, o a algú que «s'ho imagina», sinó a qui «ho va veure».

En el Nou Testament podem llegir: «Us anunciem... allò que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat, que hem tocat amb les nostres mans» (1Jn 1,1). «Us vam fer conèixer la vinguda poderosa de nostre Senyor Jesucrist, no pas basant-nos en faules hàbilment teixides, sinó després d'haver contemplat la seva grandesa amb els nostres propis ulls» (2Pe 1,16). Aquesta és la condició que es va demanar per tal de triar un substitut per a Judes (Ac 1,21-22).

Jesús encarregà als deixebles de ser testimonis arreu del món (Ac 1,8) del seu missatge i la seva manera d'entendre les coses de la vida. Però, com podem avui portar endavant aquest encàrrec si no vàrem estar amb Ell, ni el vàrem veure, escoltar o tocar?

Avui podem «veure» a Jesús en les Sagrades Escriptures. Podem «veure» i «sentir» les paraules de Jesús a través de l'Església («El que us rep

a vosaltres, em rep a mi; i el que em rep a mi, rep al que em va enviar» Mt 10,40). Podem parlar amb ell i «sentir-lo» en l'oració, «escoltar» la seva voluntat en la vida diària si sabem interpretar els signes dels temps. El podem «tocar» en el nostre proïsme: veient-lo, ajudant-lo i compartint amb Jesús, quan ho fem amb els més necessitats (Mt 25,40). En l'Eucaristia podem «tocar» també Jesús. («Preneu, mengeu, això és el meu cos (...) Beveu tots

d'aquesta copa, perquè això és la meva sang» Mt 26,26-28).

Ser testimonis de Jesús, en els nostres dies, significa ser un cristià activament preocupat per conèixer cada vegada més a Jesús, per comunicar-se amb Ell i per posar en pràctica els seus ensenyaments servint als altres. Més encara: no es crida un testimoni en un judici perquè es quedi callat sinó perquè expliqui el que ha vist, que doni testimoniatge. Si no, no té res a fer en el jutjat.

Si els cristians no donem testimoniatge de Jesús en la nostra vida no tenim raó d'existir. I ho hem de fer: aprofitant les oportunitats de formació, i creixent com a testimonis de Jesús en l'oració, freqüentant l'Eucaristia, en la lectura de la Paraula, etc; i fent-lo veure en la vida quotidiana amb paraules i actituds concretes.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe emèrit de Lleida

ACTUALITAT

Voluntaris de la delegació de MCS

Unes 25 persones es van reunir el juny a l'Acadèmia Mariana per fer balanç del curs i aportar suggeriments. Mons. Joan Piris assistí a aquest acte que començà amb una pregària. Jordi Pérez, delegat de Mitjans, féu el balanç de l'any. Després va ser el torn dels portaveus de les diferents seccions de la Delegació: el *Full Dominical*, la ràdio, l'informatiu digital *Notícies del Bisbat*, i les xarxes socials. Una de les propostes va ser vetllar perquè des de les diferents delegacions i parò-

quies de la Diòcesi ens enviïn notícies i siguin més actius a les xarxes.

El bisbe Joan Piris va clausurar l'acte destacant «el que feu és una funció ministerial i tots sou necessaris, per petita que sigui la vostra col·laboració, per poder tirar endavant». Va afirmar que «la comissió comunicativa de les Llars del Seminari ha suposat traspasar fronteres», ja que ha estat una de les activitats de l'Església de Lleida, que han tingut ressò arreu de l'Estat.

Marta Mas

AYUDANDO A VIVIR

Testigos de Jesús

La palabra «testigo» se utiliza sobre todo en el ámbito jurídico y hace referencia a aquel que ha presenciado un hecho y lo «declara», lo explica a quienes no lo han visto. No se lleva como testigo en un juicio a alguien a quien «le han contado» qué ha pasado, o a alguien que «se lo imagina», sino a quien «lo vio».

En el Nuevo Testamento podemos leer: «Os anunciamos... lo que hemos oído, lo que hemos visto con nuestros ojos, lo que hemos contemplado, lo que hemos tocado con nuestras manos» (1Jn 1,1). «La enseñanza que os dimos acerca del poder y el regreso de nuestro Señor Jesucristo no consistía en fábulas ingeniosas, puesto que con nuestros propios ojos vimos al Señor en su grandeza» (2P 1,16). Esta es la condición que se pidió con el fin de elegir un sustituto para Judas (Hch 1,21-22).

Jesús encargó a los discípulos ser testigos en todo el mundo (Hch 1,8) de su mensaje y su manera de entender las cosas de la vida. Pero ¿cómo podemos hoy llevar adelante este encargo si no estuvimos con Él, ni le vimos, escuchamos o tocamos?

Hoy podemos «ver» a Jesús en las Sagradas Escrituras. Podemos «ver» y «oír» las palabras de Jesús por mediación de la Iglesia («El que os recibe a vosotros, me recibe a mí; y el que me recibe a mí, recibe al que me envió» Mt 10,40). Podemos hablar con él y «sentirlo» en la oración, «escuchar» su voluntad en la vida diaria si sabemos interpretar los signos de los tiempos. Lo podemos «tocar» en nuestro prójimo: viéndolo, ayudándolo y compartiendo con Jesús, cuando lo hacemos con los más necesitados (Mt 25,40). En la Eucaristía podemos «tocar» también a Jesús. («Tomad, comed, esto es mi cuerpo (...)». Bebed todos de esta copa, porque esto es mi sangre» Mt 26,26-28).

Ser testigos de Jesús, en nuestros días, significa ser un cristiano activamente preocupado por conocer cada vez más a Jesús, por comunicarse con Él y por poner en práctica sus enseñanzas sirviendo a los demás. Más aún: no se llama a un testigo en un juicio para que se quede callado sino para que cuente lo que ha visto, para que dé testimonio. Si no, no tiene nada que hacer en el juzgado. Si los cristianos no damos testimonio de Jesús en nuestra vida no tenemos razón de existir. Y lo tenemos que hacer aprovechando las oportunidades de formación, creciendo como testigos de Jesús en la oración, frecuentando la Eucaristía, en la lectura de la Palabra, etc.; y mostrándolo en la vida cotidiana con palabras y actitudes concretas.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo emérito de Lleida

Nou curs a l'IREL

L'IREL (Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida) inicia un nou curs. L'IREL vol ser —l'any vinent ja farà vint-i-cinc anys— un gran espai de formació cristiana de la Diòcesi de Lleida. L'IREL està al servei de les persones que enyoren, busquen, experimenten i es formen per a una vida realitzada en la confiança, en l'esperança, en l'amor.

Què ofereix l'IREL-ISCR de Lleida per a aquest curs que comença? Diversos espais en els quals la teologia dialoga amb la cultura, anhela la justícia, fa créixer la persona.

Veniu, si cerqueu una formació universitària de qualitat, a

matricular-vos en les assignatures del Grau i del Màster en Ciències Religioses. Consulteu els horaris; adquiriu uns coneixements científics de la Bíblia, a través de l'Antic o del Nou Testament, de Psicologia i Religió, d'Antropologia filosòfica o teològica, per exemple.

Veniu al cicle de conferències mensuals, organitzat en col·laboració amb les institucions formatives més rellevants de la ciutat, que enguany giren al voltant del tema «L'Autenticitat, socialment i personal», avui, tan important!

Veniu al cursos setmanals sobre Fe i justícia (per una comunitat més justa), Vida Creixent (la fe i la persona en la tercera edat),

als seminaris de cap de setmana com L'Atri dels Gentils, que tracta el tema de la comunicació, o al seminari sobre l'espiritualitat franciscana, i altres.

Veniu, en comunió amb la paròquia, a fer els dos cursos d'Agent de Pastoral. Pregunteu-vos si, amb la deguda formació teològica, pastoral i personal, podeu esdevenir Animadors de Comunitat.

Veniu a la Lliçó inaugural, el 15 d'octubre, a la UdL, Edifici Rectorat, a dos quarts de vuit de la tarda a escoltar el filòsof Josep M. Esquirol que encetarà el cicle de conferències.

Veniu, i us fareu Amics de l'IREL. «Veniu, i ho veure-ho» (Jn 1,38).

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE LA FAMÍLIA

Natzaret

«Déu va triar néixer en una família humana, que va formar ell mateix. La va formar en un poblet perdut de la perifèria de l'Imperi Romà. (...) Allí es va iniciar la història més santa i més bona, la de Jesús entre els homes! I allí residia aquesta família.»

«Certament, no ens és difícil imaginar què podrien aprendre els pares de la dedicació de Maria per aquell Fill! I quants ensenyaments podrien treure els pares de l'exemple de Josep, home just, que va dedicar la vida a sostenir i defensar l'infant i l'esposa —la seva família— en els moments difícils! I no cal dir quants nois podrien ser encoratjats per Jesús adolescent a comprendre la necessitat i la bellesa de con-

rear la vocació més profunda, i de somniar en gran!»

«Cada família cristiana pot acollir Jesús, escoltar-lo, parlar amb ell, custodiar-lo, protegir-lo, créixer amb ell; i així millorar el món. Fem espai en el nostre cor i en els nostres dies al Senyor. Així

ho van fer també Maria i Josep, i no va ser fàcil: quantes dificultats van haver de superar! La família de Natzaret ens empeny a redescobrir la vocació i la missió de la família, de cada família». (Dimecres, 17 de desembre de 2014).

Les Llars del Seminari

Des del mes de maig que es va fer la inauguració oficial de les Llars del Seminari, hem fet un llarg recorregut. A dia d'avui, cinc famílies han signat un document amb l'acord de cessió d'ús per utilitzar una de les 19 llars. Després d'aquesta signatura que s'ha fet de manera personalitzada, hem anat lliurant les claus a cada família perquè poguessin anar traslladant els seus estris personals.

I ara, les famílies ja han pogut començar a viure en els pisos que tenien adjudicats. Hem de dir que tant elles com nosaltres estem ben emocionats per poder viure aquests moments.

Quan lliuràvem a cada família les seves claus els dèiem que havíem pogut arribar fins aquí gràcies a Déu i a moltes persones, entitats, grups i administracions que ho havien fet possible.

Han estat cinc vivències inesborrables, en cinc dies diferents. Estem convençuts que entre tots i totes podrem ajudar a dignificar situacions vitals complicades i dures, en les quals tots en un moment o altre, ens hi podem trobar.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere (juliol, agost i setembre)

De dilluns a divendres de 10 a 12 h
12 h - Eucaristia
Dissabtes de 10 a 12 h

► Diumenge, 6 de setembre: —Aplec de Cérvoles.

Segona promoció d'Animadors

Amb la previsió i la convicció de retrobar-nos al setembre, fet el merescut parèntesi estival, i no tant per continuar la formació, sinó per gaudir i seguir compartint el nostre carisma personal com Animadors de Comunitat, vam decidir acomiadar-nos, amb un senzill sopar, a l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Vàrem passar una estona molt fraterna, dialogant i riallera, tot fent una petita avaluació del procés de la nos-

tra formació dels dos cursos com a segona promoció d'Animadors de Comunitat de la Diòcesi de Lleida.

Vàrem tenir el goig de compartir-ho amb Mons. Joan Pirís, Laureano Sánchez, Isidre Charles i Marta Trepal, excusant-se la resta, de professors dels cursos, que han seguit el nostre procés.

Gràcies a tots ells. Podem dir que estem molt «animats» i il·lusionats, «tocats per Déu».

Visita pastoral al Cogul, Aspa i Castellldans

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Pirís, ha realitzat el primer cap de setmana de juliol, una visita a la unitat pastoral que formen les parròquies del Cogul, Aspa i Castellldans.

Acompanyat pel rector d'aquesta unitat parroquial, Mn. Santiago Mataix, va iniciar la seva visita el dissabte al matí al Cogul. A la tarda, va seguir la visita a aquesta UP de l'Arxiprestat del Baix Urgell - Garrigues a Aspa, on va celebrar l'Eucaristia a l'església de Sant Julià.

L'endemà, diumenge 5 de juliol, el bisbe Joan va desplaçar-se fins a Castellldans, on va celebrar l'Eucaristia, va reunir-se en assemblea amb els fidels i va visitar els malalts.

REFLEXIONS

Una Església de moltes cultures

El desembre del 2015 farà cinquanta anys de la cloenda del Concili Vaticà II (1962-1965). Un dels seus temes centrals va ser el misteri de l'Església com a comunitat de comunitats. La sorpresa d'una Església múltiple apareix ja el dia de la Pentecosta; gent de tot arreu reben l'anunci de l'obra salvadora de Déu (Ac 2,5-11). El llibre de l'Apocalip-si formula el mateix impacte: «Gent de tota tribu i llengua i poble i nació» (Ap 5,9). Nosaltres ho formulem en categories de diversitat cultural.

Quan diem «cultura» volem dir tot el que és propi d'un poble; potser en primer lloc, la llengua; també les tradicions, els cants, les expressions populars, la manera de vestir, d'organitzar-se; els valors, el tarannà... La cultura xinesa és diferent de l'esquimal i de la mediterrània i de la del Camerun. Doncs bé, la fe cristiana i l'esperit evangèlic estan cridats a ser viscuts per cada poble i cada cultura.

Això té dues conseqüències importants. Una, no hi ha cap cultura que pugui pretendre una mena de privilegi o de nivell superior en la seva vivència evangèlica; l'altra, no hi ha cap cultura humana que sigui exclou-sa de la crida a la vida cristiana. Cada comunitat cristiana està cridada a viure l'Esperit evangèlic de fe, d'amor, d'esperança, de pau, de llibertat, d'alegria, en les seves coordenades culturals i segons la seva manera de ser.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / SI 61,6-7.9 / Lc 6,6-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Dimarts [Mi 5,1-4a / SI 12,6ab.6cd / Mt 1,1-16.18-23]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. v) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededéus trobades) i d'altres; Mare de Déu de Núria (patrona principal de la diòcesi d'Urgell); Mare de Déu de Meritxell (patrona principal d'Andorra); sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I papa (síriac, 687-701); santa Adela (s. xi), religiós.

9. □ Dimecres [Col 3,1-11 / SI 144,2-3.10-11.12-13ab / Lc 6,20-26]. Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia.

10. ■ Dijous [Col 3,12-17 / SI 150,1-2.3-4.5-6 / Lc 6,27-38]. Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià; beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prev. dominicans i mrs. a Omura (Barcelona i St. Feliu de Llobregat), i beat Jacint Orfenell, mr. (Tortosa).

11. ■ Divendres [1Tm 1,1-2.12-14 / SI 15,1-2 | 5.7-8.11 / Lc 6,

39-42]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms 1620 - Roma 1684), rel. franciscà (Tarragona); sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. iv); Sta. Teodora Alexandrina, penitent.

12. ■ Dissabte [1Tm 1,15-17 / SI 112,1-2.3-4.5-7 / Lc 6,43-49]. El Santíssim Nom de Maria, M. D. de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; sant Guiu, pelegrí.

13. ■ Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (litúrgia hores: 4a setm.) [Is 50,5-9a / SI 114,1-2.3-4.5-6.8-9 / Jm 2,14,18 / Mc 8,27-35]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església; sant Felip, pare de santa Eugènia.

Diumenge XXIII de durant l'any

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,4-7a)

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por: Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brotat a l'estepa, han nascut torrents en el desert, les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

► Salm responsorial (145)

R. Lloa el Senyor, ànima meva.

El Senyor es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos, / el Senyor guarda els forasters. R.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

► Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 2,1-5)

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre esteu reunits, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (7,31-37)

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tiro pel camí de Sidó, i se n'anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: «Efatà», que vol dir, «obre't». A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlïn.»

► Lectura de la profecia de Isaïes (Is 35,4-7a)

Decid cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro Dios que trae el desquite, viene en persona, resarcirá y os salvará.»

Se despegarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará. Porque han brotado aguas en el desierto, torrentes en la estepa; el páramo será un estanque, lo reseco un manantial.

► Salmo responsorial (145)

R. Alaba, alma mía, al Señor.

Que mantiene su fidelidad perpetuamente, / que hace justicia a los oprimidos, / que da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión de edad en edad. R.

► Lectura de la carta del apòstol Santiago (Stg 2,1-5)

Hermanos míos:

No juntéis la fe en nuestro Señor Jesucristo glorioso con el favoritismo. Por ejemplo: Llegan dos hombres a la reunión litúrgica. Uno va bien vestido y hasta con anillos en los dedos; el otro es un pobre andrajoso. Veis al bien vestido y le decís: «Por favor, siéntate aquí en el puesto reservado.» Al pobre, en cambio: «Estáte ahí de pie o siéntate en el suelo.»

Si hacéis eso, ¿no sois inconsecuentes y juzgáis con criterios malos? Queridos hermanos, escuchad: ¿Acaso no ha elegido Dios a los pobres del mundo para hacerlos ricos en la fe y herederos del reino, que prometió a los que lo aman?

► Lectura del Santo Evangelio según San Marcos (Mc 7,31-37)

En aquel tiempo, dejó Jesús el territorio de Tiro, pasó por Sidón, camino del lago de Galilea, atravesando la Decàpolis. Y le presentaron un sordo que, además, apenas podía hablar; y le piden que le imponga las manos. Él, apartándolo de la gente a un lado, le metió los dedos en los oídos y con la saliva le tocó la lengua. Y, mirando al cielo, suspiró y le dijo: «Efatà», esto es «Ábrete». Y al momento se le abrieron los oídos, se le soltó la traba de la lengua y hablaba sin dificultad. Él les mandó que no lo dijeran a nadie; pero, cuanto más se lo mandaba, con más insistencia lo proclamaban ellos. Y en el colmo del asombro decían: «Todo lo ha hecho bien; hace oír a los sordos y hablar a los mudos.»

COMENTARI

Obre't

L'himne a l'alegria d'Is 35 anuncia: *Arribaran la felicitat i l'alegria; planys i tristesa fugiran. Quin és el motiu? Aquí teniu el vostre Déu que us ve a salvar: perquè Ell és la font i motor de la nostra salvació. Quins signes hi ha de la salvació anunciada? L'aigua ha brotat en l'estepa, han nascut torrents en el desert.* El que semblava impossible s'ha fet realitat.

El sentit literal de la profecia es compleix a l'evangeli quan *a Jesús li portaren un sord, li posà el dit a les orelles, aixecà els ulls al cel i digué: «Efatà» que vol dir «Obre't»; i llavors al sordmut se li obriren les orelles i la llengua se li deslligà.* L'ús evangèlic de l'expressió original aramea «Efatà» avala la historicitat del fet.

El sord és símbol de qui no vol escoltar Déu; i el mut ho és del cristià que no anuncia la Bona Notícia de Crist Salvador. Té remei la sordesa dels qui no volen escoltar Déu i la mudesa dels que, dient-se cristians, no ho proclamen amb la seva vida? Sí! També avui el Senyor fa que *el sord hi senti i que el mut parli*; també avui a l'Església i al món cal copsar el «ja sí» de la salvació amb tants fills de Déu que viuen de debò les Benaurances.

Al sordmut de l'evangeli uns *el portaren a Jesús demanant-li que li imposés les mans.* Avui hi ha molts sordmuts necessitats de què algú els porti fins Jesús. Com? Potser primer amb un estil de vida que interpel·li: *No comprometent la nostra fe amb diferències entre les persones; perquè fer diferències entre rics i pobres és negar la condició de fills del Déu que no fa distinció de persones (Rm 2,11).* I també amb l'anunci explícit i engrescador de Jesucrist i de la seva Bona Nova.